

Periodistes de paper

El personatge del periodista ha estat utilitzat prolíficament pel cinema i la literatura. Ara, l'exposició que es pot veure a la Fundació Caixa de Pensions de València fins a l'11 de febrer, fa un recorregut pel món de ficció que és el còmic.

Tots son mentida, però tots ens han ajudat a somniar", ha escrit a propòsit d'aquesta exposició el periodista d'escriptura àgil que és Joan Barril. Tots ells tenen en comú el fet d'haver eixit de les mans d'un artista que els ha creat i de compartir, alhora, el treball, la passió i el desfici del periodisme. Malgrat tot, cadascun d'ells representa una vessant diferent d'aquesta activitat. Tenen, però, molts avantatges. Entre altres, i com ha assenyalat Joan Barril: "no han de llepar el cul a ningú", ni "s'enamoren mai".

Aquesta mostra tan original, que el passat setembre fou inaugurada al Cercle Cultural de la Caixa de Pensions de Granollers, ha estat preparada per Jaume Vidal i Carles Santamaria, els quals proposen una reflexió sobre la professió periodística a partir de diferents figures del còmic de diverses èpoques i ofereixen una galeria representativa, des dels inicis de la seua història fins als nostres dies.

Sis apartats temàtics conformen aquesta mostra artística: *Els pioners*, *L'aprenentatge d'una professió*, *Reporters*, *Corresponsals de guerra*, *Les figures* i *Aquests nois de la premsa*. En definitiva, una representació exemplar de les diverses modalitats que s'ha d'exercir en aquest ofici.

El primer d'aquests apartats fa referència als inicis del periodisme modern. Els avanços tecnològics, les transformacions socials i la creixent necessitat, al llarg del segle passat, de conèixer els esdeveniments d'arreu del món, provocaren l'expansió i el desenvolupament dels mitjans de

comunicació. Entre els *pioners* destaquen Horace Greely, el personatge de les aventures de Lucky Luke, de

nas tafaer i visera, i *Els corresponsals de Domingúin*, obra del català Opisso.

Personatges amb molts

registres

El dur Jimmy Olsen, del Daily Planet; Perico Carambola: "Entrar en nòmina o no entrar-hi, aquesta és la qüestió", i el repòrter Tribulete: "¿D'on repatxo trec jo un reportatge emocionant?". il.lustren l'apartat dedicat a *l'aprenentatge de la professió*. El *reporterisme* és probablement l'àmbit del periodisme més representat. Sobretot, perquè ha permès als dibuixants i guionistes una major mobilitat per a emprar paisatges exòtics i situacions insòlites. El més conegut és, sense dubtes, Tintín; després, destaquen una llarga llista noms com els de Clark Kent, Taxi, Jill Bioskop: "Allà hi seré...i tant de bo que hi hagi merder", Jeanette Pontu, Lefranc i Peter Parker.

La secció dedicada als *corresponsals de guerra* està representada per dos personatges de ficció inspirats en personatges reals: Frank Cappa, de Manfred Sommer i Ernie Pike, del guionista Héctor G. Oesterheld i del dibuixant Hugo Pratt.

Les figures inclou Lois Lane: "¿Atura les màquines, Peny, tinc la història de Superman!"; Ruben Plata, de l'emissora televisiva TVK, realitzada pel valencià Dani Torres, i Mary Noticias. La premsa de societat està representada per Byline: "Ja no hi ha sentit de l'humor", i Ben Urich: "¿Què és un premi Pulitzer comparat amb l'amistat?", tots dos personatges, de comportaments antagònics, suggereixen la reflexió sobre l'ètica dels periodistes.

Clark Kent-Superman, de Shuster i Siegel.